

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2Nt/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011443
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5619011443.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Tatiany Bačíkovej a Dušana Chomu na verejnom zasadnutí dňa 12. apríla 2021 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného P. H. J. X. A. Á. O. Y., nar. XX. X. XXXX Q. X., trvale bytom P. XX, okres D. P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorá skončila rozsudkom č. k. 2T/44/2015-246 zo dňa 6. 7. 2016, právoplatným dňa 29. 11. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/87/2016-338 zo dňa 29. 11. 2016.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 2T/44/2015-246 zo dňa 6. 7. 2016 bol P. H. uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona (s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona), ktorý spáchal tak, že dňa 13. 9. 2013 asi o 12.15 hod. v kuchyni rodinného domu č. XX Q. E. P., okres D. P., dal facku svojej manželke X. H. a vyjadril sa „Ty kurva, dám Ťa do parády!“, manželku chytil a hodil na posteľ, obrátil ju na brucho, pridrжал si ju kolenom a plátenným lekársym obvazom a bielym špagátom jej zviazal ruky a nohy a za chrptom zviazané ruky jej priviazal k nohám, ktoré musela skrčiť k rukám, do úst jej strčil dve papierové vreckovky a previazal jej ústa plátenným lekársym obvazom a takto zviazanú X.Q. H. prikryl perinou a bez slova odišiel z domu preč, pričom X. H. musela takýto stav strpieť približne dve hodiny, pokiaľ nebola oslobodená príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Liptovský Hrádok. Za to mu okresný súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/78/2014 zo dňa 12. 8. 2014, ktorým mu bol podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 1To/87/2016-338 zo dňa 29. 11. 2016 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v časti vo výroku o treste a P. H. odsúdil podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 7 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a rovnako ako prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí v rámci ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste predchádzajúceho rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. 11. 2016. Odsúdený podaniami doručenými súdu dňa 9. 10. 2019 a dňa 7. 11. 2019 žiadal o obnovu konania, na výzvu súdu doplnil, že jeho návrh na povolenie obnovy konania smeruje proti konaniu vedenému na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/44/2015, pričom ako dôvod uviedol, že mu bol Okresným súdom Liptovský Mikuláš vyrobený nový trestný čin, pre ktorý bol v tomto konaní aj odsúdený,

v dôsledku čoho mal za to, že bol dvakrát odsúdený za ten istý čin. Žiadal predvolať ako svedka G. D. z kriminálnej polície v Liptovskom Mikuláši, ktorý vie uviesť nové skutočnosti, ktoré súdu neboli známe. Ako svedkov žiadal vypočuť P. H., E. H.. Taktiež žiadal vypočuť sudcu Okresného súdu Trenčín U.. C.. Ďalej namietal, že pochybil nielen okresný, ale aj krajský súd, keď pri ukladaní súhrnného trestu zrušil rozsudok o dohode o vine a treste len vo výroku o treste, nie aj vo výroku o vine aj treste. Tieto pochybenia považoval za dôvody, pre ktoré bol nezákonne odsúdený a žiadal na základe starých skutočností a nových dôkazov povoliť obnovu konania.

Obhajca odsúdeného na výzvu súdu doplnil návrh podaním doručeným súdu dňa 29. 7. 2020, v ktorom poukázal na to, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody kontaktoval svojich synov P. H., F. H. Y. E. H., ktorí neboli vypočutí v trestnom konaní pred súdom, aj napriek tomu, že už uplynul nejaký čas od ukončenia trestného konania, a dotazujú sa ho, z akého dôvodu neboli vypočutí, keď skutok sa nestal tak, ako je uvedené v predmetných rozhodnutiach, čo mu potvrdili aj synovia. Synovia boli určitý čas umiestnení v detskom domove Liptovský Hrádok, kde sa o nich starala vychovávateľka P. Y. F.Š., ktorá mala dostatok podstatných a rozhodných informácií z domácnosti odsúdeného. Aj napriek tomu nebola v trestnom konaní vypočutá. Poukázal na to, že výpovede jeho synov, ako aj P. Y. F. sú dôkazy súdu skôr neznámymi (pred súdom vypočutí neboli), ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Okrem uvedených skutočností bol názoru, že v jeho prípade bola rozsudkom prvostupňového, ako aj odvolacieho súdu hrubo porušená zásada ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci), keďže v konaní, proti ktorému jeho návrh na obnovu konania smeruje bol uznaný za vinného pre skutok (mal sa stať dňa 13. 9. 2013), ktorý bol súčasťou iného skutku (trval od 9. 8. 2013 do 8. 4. 2014 s výnimkou väzby od 13. 9. 2013 do 19. 11. 2013), pre ktorý bol už právoplatne odsúdený rozsudkom v inom trestnom konaní pod sp. zn. 3T/78/2014. Poukázal na zákonné znenie ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a ustálenú judikatúru súdov, ako aj názory akademickej obce vo vzťahu k tomu, že týranie sa vyznačuje trvalosťou, sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, preto je nepochybné, že konanie zo dňa 13. 9. 2013 je možné subsumovať pod skutok, ktorý bol predmetom konania sp. zn. 3T/78/2014. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd v zmysle § 400 ods. 1 Trestného poriadku vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania a zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/44/2015 zo dňa 6. 7. 2016, a na neho nadväzujúci rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/87/2016 zo dňa 29. 11. 2016. Zo správy Centra pre deti a rodiny Liptovský Hrádok zo dňa 16. 2. 2021 vyplýva, že P. H. bol v starostlivosti tohto zariadenia od 18. 11. 2003 do 13. 9. 2010 a F. H. Y. E. H. boli v starostlivosti tohto zariadenia od 18. 11. 2003 do 1. 5. 2014.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. 4. 2021 odsúdený P. H. zotrval na svojom návrhu. Poukázal na to, že v konaní 3T/78/2014 uzavrel dohodu o vine a treste, aby chránil svoje deti. Jeho návrh smeruje proti rozsudku 2T/44/2015, pretože je presvedčený, že tento trestný čin mu bol druhýkrát pričítaný a malo to byť zahrnuté v tom pôvodnom konaní, kde uzavrel dohodu. Vyšetrovateľ D. vedel o všetkom, že policajti zneužívajú jeho ženu. Keď mu telefonoval a toto mu oznámil, povedal mu, že on do toho nejde. O týchto okolnostiach sa dozvedel od detí pri návšteve vo výkone trestu, keď ho navštívili a povedali mu, že oni o všetkom vedia, že to vie aj celá dedina, že policajti zneužívali jeho ženu. Pýtal sa, prečo nebol vypočutý k novému trestnému činu z 13. 9. 2013, keď žiadal aj konfrontáciu s jeho ženou a s policajtmi, bolo to zamietnuté a odsúdili ho na 21 rokov. Krajský súd to síce zmenil na 12 rokov, ale aj tak to malo byť poňaté do predchádzajúceho konania. Podľa jeho názoru súdy konali svojvoľne, keď nezrušili aj predchádzajúcu dohodu o vine a treste a nepoňali to do toho skutku. Jeho manželka je už nebohá, zomrela asi v roku 2016. Bola právoplatný dedič majetku a chorobu debilitu jej vybavil jej brat a jej poručníkom sa stal C. X.. Pýtal sa prečo, keď mala muža, aj dospelé deti, nikdy predtým sa o to nezaujímal, zažaluje aj švagrinú. Je presvedčený, že švagriná bola spojená s policajtmi, pretože po príchode z roboty ho do päť minút zbalili a vždy tí istí policajti.

Ako ďalší dôvod na obnovu konania uviedol, keď deti chytia policajta priamo pri čine pri orálnom sexe, pri písaní zápisnice, je to už sedem rokov. Títo policajti písali zápisnicu o udaní. Poznamenal, že pani F. k nim chodila pravidelne na kontroly. Odsúdený trval na vypočutí svedkov - vyšetrovateľa G. D., synov P., E. Y. F. H. O., sudcu Okresného súdu Trenčín U.. C., P. Y. F., policajtov M. a W., aj na odbornom posudku, čo spôsobí alkohol v súbehu s diagnózou onkologického ochorenia, a to z dôvodu, že jej napomohli do hrobu tým, že ju opíjali a mali z toho sexuálny prospech.

Obhajca odsúdeného taktiež žiadal návrhu na povolenie obnovy konania vyhovieť, poukázal na písomné návrhy a podania v tejto veci, ako aj to, že navrhnuté výpovede, a to minimálne výpovede synov odsúdeného a P. Y. F. sú dôkazy, ktoré sú spôsobilé s dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, keď už minimálne z toho dôvodu, že sa nedá predpokladať ani obsiahnuť, ako by uvedené osoby ako svedkovia vypovedali pred súdom, keďže ku vykonaniu takéhoto dôkazu nedošlo.

Čo sa týka návrhu na posúdenie, či nedošlo k porušeniu základnej zásady trestného procesu „nie dva krát v tej istej veci“, zotrval na dôvodoch a skutočnostiach uvedených v písomnom doplnení návrhu na obnovu konania.

Prokurátor navrhol zamietnuť návrh na obnovu konania, pretože po vykonanom dokazovaní neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania. Poukázal na to, že jeden z argumentov, na ktorý poukazuje odsúdený, a to predovšetkým porušenie zásady „ne bis in idem“, nemôže založiť dôvod na obnovu konania, pretože táto zásada sa dotýka nie skutkových okolností, ale okolností procesných a navyše o tejto zásade už rozhodoval v predchádzajúcom konaní Najvyšší súd v rámci dovolacieho konania, ktorý nevzhladol žiadne porušenie. V súvislosti so skutkovými návrhmi, aby boli vypočutí svedkovia, ktorých označil odsúdený bol názoru, že výpovede týchto svedkov nie sú podstatné pre rozhodnutie vo veci, pretože aj pôvodné rozhodnutie bolo založené na úplne iných dôkazoch a navyše už v pôvodnom konaní súd o týchto svedkoch vedel. Títo svedkovia by nevyppovedali o skutočnostiach, o ktorých by sami o sebe alebo vo vzájomných súvislostiach mohli privodiť nové rozhodnutie o vine.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, keď dodatočne vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Nové skutočnosti musia byť zároveň také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprináleží právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, lebo je to v rozpore s ustanovením § 394 a nasledujúcich Trestného poriadku o podmienkach konania o návrhu na povolenie obnovy konania.

Po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí súd konštatuje, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania neboli zo strany odsúdeného predložené žiadne skutočnosti, respektíve dôkazy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Súd bol povinný najprv skúmať, či dôkazy, ktoré odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania predkladá sú dôkazmi skôr neznámymi a potom, či práve tieto predložené dôkazy by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Z podaného návrhu na obnovu konania a prednesov odsúdeného P. H. je evidentné, že primárne napáda skutočnosť, že skutok, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom č. k. 2T/44/2015-246 zo dňa 6. 7. 2016, právoplatným dňa 29. 11. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/87/2016-338 zo dňa 29. 11. 2016, a ktorý bol spáchaný dňa 13. 9. 2013 mal byť súčasťou skutku, pre ktorý bol už skôr odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/78/2014 zo dňa 12. 8. 2014, teda, že v jeho prípade ide o porušenie zásady „nie dvakrát v tej istej veci“ (ne bis in idem). K tejto námietke súd uvádza, že sa podrobne oboznámil s obsahom pripojeného spisu a v rámci neho s obsahom odôvodnenia oboch napádaných rozsudkov. Z nich je zrejmé, že takúto námietku a argumentáciu použil odsúdený už v pôvodnom trestnom konaní v rámci odvolacieho konania (strana 3 rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/87/2016-338) a odvolací súd sa touto jeho námietkou dôkladne zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia (strana 10 rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/87/2016-338). Súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený hodnotiť ani dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, ani spôsob, akým sa buď s dôkazmi alebo námietkami, či obhajobou odsúdeného v pôvodnom (napádanom) trestnom konaní vysporiadal, či už prvostupňový súd alebo odvolací súd. Navyiac z obsahu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/2/2018 zo dňa 27. 2. 2018 (č. l. 419-424 spisu), ktoré bolo podľa doručky v spise odsúdenému doručené dňa 14. 5. 2018 taktiež vyplýva, že rovnaká námietka bola predmetom dovolania podaného odsúdeným v trestnej veci sp. zn. 2T/44/2015. Súd preto uvádza, že takáto námietka odsúdeného nie je ani novou skutočnosťou

skôr neznámou, ani skutočnosťou spôsobilou sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine v pôvodnej trestnej veci.

V ďalších okolnostiach, ktoré odsúdený uvádzal ako dôvody na povolenie obnovy konania vo svojich písomných podaniach a prejavoch bolo to, že jeho nebohá manželka (poškodená X. H.) bola alkoholik, udávala ho, pretože sa ho potrebovala zbaviť, čo dosvedčí svedok E. H., sú okolnosti, ktoré spočívajú najmä v spochybňovaní osoby poškodenej, a ktoré mohli byť vzaté do úvahy súdom v rámci hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní, nie novou okolnosťou alebo dôkazom. Ďalej poukazoval na údajnú trestnú činnosť páchanú policajťmi (M., W. - údajné sexuálne zneužívanie poškodenej policajťmi, obchodovanie policajta s návykovými látkami), ktoré tvrdenia nie sú preukázané a súdu nie je známe, aké skutočnosti majúce vplyv na iné rozhodnutie o vine alebo treste u odsúdeného majú byť týmito okolnosťami preukázané, preto opäť musí súd konštatovať, že nejde o preukázané tvrdenia ani o dôkazy, ktoré by boli spôsobilé buď samy osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

K odmietnutým návrhom na vypočutie svedkov P. H., F. H. a E. H. súd uvádza, že s návrhmi na vypočutie týchto svedkov sa súd vysporiadal už v pôvodnom trestnom konaní (strana 6 zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 27. 1. 2016 na č. I. 222, strana 8 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 2T/44/2015-246 zo dňa 6. 7. 2016 na č. I. 253). Z vyjadrenia detského domova, v ktorého starostlivosti boli synovia odsúdeného a poškodenej vyplýva, že E. H. a F. H. ani nemohli byť svedkami skutku, pretože dňa 13. 9. 2013 boli stále v starostlivosti tohto ústavného zariadenia, nie v domácnosti odsúdeného a poškodenej. Rovnako tak súd nepovažoval za dôvodné vypočúvať svedkyňu P. Y. F., ktorá ani nebola svedkyňou skutku, ktorý je predmetom pôvodného trestného konania a to, aký mala svedkyňa prehľad o domácnosti odsúdeného a poškodenej nie je predmetom dokazovania pri zločine obmedzovania osobnej slobody spáchaného odsúdeným dňa 13. 9. 2013. Súd naviac nepochybuje o tom, že pokiaľ by sa táto svedkyňa v rámci pravidelných kontrol, ktoré v domácnosti odsúdeného mala vykonávať, tam aj dňa 13. 9. 2013 v čase skutku nachádzala, bola by vypočutá už v pôvodnom trestnom konaní, pretože vychovávateľkou v detskom domove bola už v tom čase a táto skutočnosť bola aj odsúdenému nepochybne známa.

Súd taktiež odmietol vykonať dôkaz vypočutím svedkov G. D., sudcu Okresného súdu Trenčín U. C., príslušníkov policajného zboru M. a W., pretože jednak neuviedol dostatočné údaje o totožnosti a bydlisku, resp. inej adrese svedkov, ktorých navrhoval vypočúť a tiež nebolo vôbec zrejmé, na aké skutočnosti by mali byť títo svedkovia vypočutí. Z týchto dôvodov súd návrhy na ich vypočutie vyhodnotil ako týkajúce sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci návrhu na povolenie obnovy konania. U svedka U. W. ide o duplicitný návrh na jeho vypočutie, keďže v pôvodnom trestnom konaní na hlavnom pojednávaní dňa 16. 12. 2015 ako svedok vypočutý aj bol (č. I. 207). Dôkaz zabezpečením odborného posudku na posúdenie vplyvu súbehu požívania alkoholu s diagnózou onkologický pacient na osobu poškodenej súd v súčasnom štádiu vyhodnotil ako nedôvodný a v zásade ho možno považovať aj za nerealizovateľný, keďže poškodená podľa oznámenia odsúdeného zomrela v roku 2016 (z odôvodnenia rozsudku okresného súdu na č. I. 249 vyplýva, že zomrela dňa 26. 10. 2015). Napokon skutočnosti, pre ktoré tento dôkaz odsúdený navrhoval vykonať - požívanie alkoholu poškodenou a jej diagnóza mu museli byť známe už v prvostupňovom konaní.

Hoci súdu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprináleží právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, je potrebné tiež posúdiť, či dôkazy, ktoré v rámci rozhodovania o povolení obnovy konania, by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine v pôvodnej trestnej veci a súd dôkazy predkladané odsúdeným vyhodnotil ako dostatočne nespôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Súd konštatuje, že medzi právoplatným rozhodnutím v pôvodnej trestnej veci a návrhom na povolenie obnovy konania neboli zistené skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Na základe uvedeného, rešpektujúc i zásadu, že súd v konaní o povolení obnovy konania nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a rovnako i zásadu, že nemožno preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní, súd rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného P. H. na povolenie obnovy konania, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline.